

[Bauusgaard.]

beskatning, at flertallet indstiller, at man giver et 2½ pct.s fradrag, og det er en imødekommen i ganske særlig grad af dobbeltbeskatningssynspunktet, at man gør fradraget afhængigt af, at der foretages udlodning af udbyttet. Jeg har bemærket, at såvel det ærede medlem hr. Paabøl som Berlingske Aftenavis har fundet ud af, at dette er en halv imødekommenhed, et halvt forsøg på at undgå dobbeltbeskatning. Ja, man kan vel også sige det på den måde, at det er en hel indrømmelse til det, man har i forvejen. Vi har rent faktisk kun et fradrag på 2½ pct., og det får man også efter finansministerens ændringsforslag. Jeg tror derfor, man rammer mest rigtigt, hvis man erkender, det er en hel indrømmelse til det hidtidige.

Når venstre og de konservative fastholder, at der bør gives et fradrag på 5 pct., er det reelt en fordobling af det fradrag, man hidtil har haft. Nu vel, man kan have det synspunkt, men det bør så understreges, at der her er tale om en indrømmelse, der er dobbelt så stor som i den nugældende lov, og man bør ikke forsøge at give det udseende af, at lovforslaget svækker de hidtidige bestemmelser.

Problemet bliver efter denne ændring større for de selskaber, der ikke giver udbytte. Selv om aktieselskaber normalt skal give udbytte, anser jeg det for værdifuldt, at man dog har fastholdt de regler, som gør overgangen til den nye beskatningslov lempeligere for de selskaber, der ikke giver udbytte, så at man nu rent faktisk i disse selskaber får 5 år til at omstille sig til den nye beskatning, en frist, som, når man kender erhvervslivets forhold og vilkår, ikke er for lang. Jeg er tilfreds med, at man først fra skatteåret 1965-66 helt skal indstille sig på den nye lov i sådanne selskaber.

Jeg er også tilfreds med, at vi i udvalget har kunnet enes om at udskyde lovens ikrafttræden et år indtil skatteåret 1962-63 ud fra det samme synspunkt, at det er

værdifuldt, at erhvervslivet og aktieselskaberne får den fornødne tid til at indstille sig på den nye lov og dens vilkår.

I samme forbindelse skal jeg kun understrege det, der står i betænkningen, at friaktier selvfølgelig ikke kan medregnes, når man skal beregne fradraget på de 2½ pct. af den indbetalte aktiekapital, idet enhver vil kunne forstå, hvilken fordel det da ville være at opskrive kapitalen gennem udstedelse af friaktier; når man her sætter skæringsdatoen til 1. januar 1962, er det en naturlig konsekvens af, at friaktier under den nugældende lov skal indkomstbeskattes hos modtageren af sådanne friaktier. Det ophæver man nu, så friaktier ikke mere skal beskattes hos modtageren efter skatteåret 1962-63, og derfor må det også være rigtigt, at udstedelse af friaktier efter 1. januar 1962 ikke skal kunne medtages som indbetalt kapital, når fradraget på 2½ pct. skal beregnes.

Ellers vil jeg kun til sidst gøre et par bemærkninger om de selvejende institutioner. Man havde oprindeligt i lovforslaget givet den højtærede finansminister en dispensationsadgang til at bevilge skattenedsættelse for sådanne selvejende institutioner. Efter de ændringsforslag, der nu er stillet, nemlig nr. 4 og 5, kan finansministeren give hel skattefritagelse for sådanne selvejende institutioner. Det er jeg tilfreds med, fordi der er sådanne institutioner, som kan siges at have så alment velgørende formål, at en beskatning måtte forekomme urimelig, og jeg er selvfølgelig helt tilfreds med, at finansministeren i bemærkningerne udtaler, at det er hans agt at administrere bemyndigelsen således, at det vil være afgørende for fritagelsen, at disse selvejende institutioner vedtægtsmæssigt ikke må give udbytte. Hermed er netop det alment velgørende og det ikke i personlig fordel interesserede godt understreget, og derfor er jeg tilfreds med denne udtalelse fra den højtærede finansminister. Jeg er også tilfreds med, at finansministeren i bemærkningerne udtaler, at dispensationsadgangen